

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. De Xenodochis, sive hospitalibus, & similibus locis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

fortè alibi monasterio principali, consequenter unus idemque utriusque monasterii Prælati erit, & prælatura uniti monasterii non vacabit per mortem Vicarii, seu Prioris uniti hujus monasterii, sed debebit etiam unito huic monasterio, per principalis monasterii Prælatus provideri, constituendo in tali monasterio vel Vicarium, vel electum ex consuetudine confirmando.

§. III.

An Ecclesia regulares possint mutari in seculares Ecclesias, sive monasteria, in collegia secularium Clericorum?

Respondetur, non posse Prælatus, Papam inferiorem, monasteria, in quibus vivunt religiosi, ad statum secularem reducere, etiam si in illis disciplina religiosa collapsa sit, nisi repetiri non possint religiosi, per quos illa monasteria reformantur *c. Inter quatuor 5. h. t. & hinc Episcopus, si velit ex necessitate aliqua collapsum tale monasterium reformare, debet reformationem facere per religiosos ejusdem monasterii, vel in horum defectum, evocare alios ex aliis monasteriis ejusdem ordinis; vel si nec hi haberi possint, reformatio talis monasterii fieri debet, per religiosos alterius ordinis juxta *c. Relatum, 7. Ne Clerici vel Monachi &c.* vel denique si nec per regulares reformatio monasterii institui possit, sufficere poterunt Clerici seculares, quia necessitas legem non habet: facilis tamen fieri potest, ut ex Ecclesia seculata fiat regularis, cum studiores vitam profiteantur regulares Clerici, & sic in virtute fiat ascensus potius, quam descensus.*

§. IV.

De Xenodochiis, sive hospitalibus, & similibus locis.

Multa in hoc §. quaeruntur de hospitalibus, quæ tamen ad hunc modum vix videntur pertinere; illud vultus tituli inquiritur, utrum Episcopi jurisdictioni subiecta sint hospitalia, ad multa loca pia, &c. cui quæ sita respondentur, si auctoritate Episcopi erecta, & constituta sint hospitalia, aut ejusmodi loca pia, ita ut Ecclesia siam aliquam, capellam, vel altare adjunctum habeant, in quo sacra fiant, subintur jurisdictioni Episcopi loci illius, in quo sita sunt, ita ut talis Episcopus fundatam quidem in parte attentionem habeat super jurisdictione, ordinatione, ac cura talium hospitalium *c. De Xenodochiis 3. junct. Gloss. verbo: in quorum Diocesi. h. t. ac jus habere et visitandi, rationes administrationis exigendi, nisi sub immediata procedure Regum existant, aut aliter in fundatione constitutum sit, Clement. 2. h. t. & in dicit. sess. 22. cap. 8. & 9. De reformatione: nihil tamen sibi vendicare, aut appropriare de rebus ad tale hospitalia, spectantibus possit: & quamvis in eorum hospitalium cura, aut gubernatione nihil immiscere se possit Episcopus, qui à secularibus præcisè, nihil requiritur Episcopo, erecta fuerint, negari tamen non potest, quod, patrono præterit mortuo, ad ejus etiam sollicitudinem pertineat, ut pie defunctorum voluntates, circa opera misericordie, regni, & valetudinariis, &c. in tali hospitali commorantibus impendenda, executioni mandentur; & hinc juxta decretum*

Tridentini sess. 22. cap. 9. De reformat. habet Episcopus potestatem, etiam in his hospitalibus rationes exigendi, nisi aliter in fundatione cautum sit.

§. V.

De institutione novorum ordinum Religiosorum.

Sufficiebat quidem olim ad novum Sordinem instituendum, sola illius Diocesis Episcopi approbatio, in quo novus ordo talis instituebatur, ita ut postmodum, tacite saltem, à tota Ecclesia approbatus censei posset: post Conciliū tamen Lateranense sub Innocentio III. habitum, nulla amplius nova religio

institui potest, sine facultate, & approbatione Summi Pontificis a. Nenimia 9. h. t. c. Religionum. unico, eodem in 6. Clementi, Cum de quibusdam 1. eodem. Extravag. unica Joan. 22. eodem. ex quibus iuribus etiam habetur, quod non tantum approbatio talium novarum religionum, penes Summum Pontificem sit, tanquam rei summè arduæ, sed ordinum etiam quorumcunque extensio, irritatio, extinctio, suppressio, &c. cum plenum jus circa religiosos ordines disponendi Summo Pontifici, tanquam Pastori, & Superiori universali, pro bono Ecclesiæ vigilantī, competat.

T I T U L U S XXXVII.

DE CAPELLIS MONACHORUM, ET ALIORUM RELIGIOSORUM.

Capellarum nomine hic veniunt Ecclesiæ Parochiales unitæ, seu incorporate monasteriis, sive Ecclesiis regularibus; de quibus iura quidem antiqua statuunt, ut in illis cura erga populum Parochianum non exerceatur per Monachos, quorum status vitam solitariam loquitur, sed per sæcularem Clericum, ad præsentationem Monachorum ab Episcopo instituendum, administratur; qui plenè subfit Episcopi jurisdictioni c. 1. h. t. hodierno tamen jure, si Ecclesia Parochialis pleno jure monasterio unita est, Vicarius etiam regularis, qui curam in ea administrat, constitui potest, examinandus tamen, & approbandus ab

Episcopo, nisi plenissimo jure Ecclesiæ talis monasterio unita esset, vel in litteris fundationis expressum sit, ut per sæcularem Clericum cura illius Ecclesiæ administraretur.

§. I.

An, & qualiter una Ecclesia non Cathedralis, possit vindicare sibi jus in alia Ecclesia?

EX hoc solo, quod Ecclesia aliqua; præsertim collegiata, aut conventualis, sit posita intra fines alicujus Parochiæ, aut pro Baptismo accipiendo mittere ad Ecclesiam Parochialem, suos infantēs debeant illarum Ecclesiarum sub-